

РЕШЕНИЕ

№ 6771

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **11832** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране, доц. д-р И. Н. И., чрез юрисконсулт Н. Н., срещу Решение № 4718 от 29.10.2024г., постановено по АНД № 4901/2024г. на СРС, НО, 129 състав, с което е отменено наказателно постановление № НП-1 от 14.02.2024 г. на председателя на КЕВР, с което на „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД на основание чл. 60а, ал. 1 от ЗЕВИ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 52, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (отм. 02.04.2024 г.). Касационното основание, което се въвежда е за нарушение на материалния закон. Оспорва се изводът на съда, че деянието не е било наказуемо към момента на извършването му и че не осъществява състав на нарушение по ЗЕВИ. По подробно изложени съображения се иска от съда да се отмени решението и да потвърди обжалваното наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за две инстанции. В проведеното открито съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Н., който поддържа жалбата.

Ответникът - „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. В. С. оспорва касационната жалба. Моли съда да я отхвърли, както и да им се присъди юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

С оспореното решение е отменено наказателно постановление № НП-1 от 14.02.2024 г. на председателя на КЕВР, с което на „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД на основание чл. 60а, ал. 1 от ЗЕВИ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 52, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (отм. 02.04.2024 г.).

За да постанови този резултат съдът е приел от фактическа страна следното:

„Тони Инвест“ АД е подало до „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД заявление №[ЕГН] от 12.08.2022 г. за проучване за присъединяване на производител на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа за ФЕЦ с мощност 990 Kw, предвидена за изграждане на адрес: [населено място], [улица]. В 14 дневен срок от получаване на заявлението, а именно до 26.08.2022 г. "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД не уведомило заявителя за непълнота на подадените документи и нуждата от допълнителна информация във връзка с подаденото заявление, като в същото време не се произнесло по него. На 08.09.2022 г. "Електроразпределителни мрежи Запад" ЕАД изпратило електронно писмо, с което изпълнило своите задължение по посочения текст от Наредба № 6. Липсата на отговор до 26.08.2022 г. е квалифицирана като нарушение на чл. 52, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи от органите на КЕВР и по този повод са издадени АУАН № ЕКРС-13 от 24.01.2024 г. и наказателно постановление № НП-1 от 14.02.2024 г., с което на основание чл. 60а, ал. 1 от ЗЕВИ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

Въз основа на установените по делото факти съдът е обосновал подробно, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения, при липса на основания за квалифициране на деянието като маловажен случай, но при неправилно приложение на материалния закон. Съдът е приел, че условията и редът за присъединяване на обекти на производители към преносната или към разпределителните мрежи са уредени в Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (приложима към момента на процесното деяние и отм. 2024г., а по-конкретно, че редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници /каквото е процесният - ФЕЦ с мощност 990 kW/ е регламентиран в Глава четвърта от Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. (отм.) - ред за присъединяване на електрически централи

към електрическите мрежи извън тези, уредени по ЗЕВИ, поради което следвало текстът на санкционната разпоредба да бъде търсен извън пределите на ЗЕВИ. В допълнение е посочено, че неправилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 60а, ал. 1 от ЗЕВИ в редакцията към ДВ бр. 86 от 2023 г., доколкото тази редакция освен неприложима към конкретния казус била влязла в сила на 13.10.2023 г., т. е. не е действала нито към момента на твърдяното нарушение - до срокът на изпълнение до 26.08.2022 г., нито към датата на нарушението 27.08.2022 г. и дори към датата, на която бездействието е прекратено и е изпълнено изискуемото задължение - 08.09.2022 г. Съдът е направил извод, че е нарушена разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Към момента на процесното деяние е действала редакцията на посочената разпоредба след изм. ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г., съгласно която: "На енергийно предприятие, което наруши разпоредбите на чл. 26, ал. 3 или на чл. 31, ал. 10, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 50 000 лв. ", от което следвало, че към този момент посочената санкционна разпоредба не е предвиждала налагане на санкция за нарушение на срок по процедура за приемане на документи за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден в наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката, за каквото деяние е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Изводите на съда по приложение на материалния закон и в частност за несъставомерност на деянието към момента на неговото извършване не могат да бъдат споделени. Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, отменена с Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи (2024 г.), е издадена на основание чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. В нормата на чл. 52, ал. 5 е предвидено задължение за мрежови оператор, до когото е подадено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на електрическа централа към електрическите мрежи, извън тези, уредени по ЗЕВИ, когато представените информация и документи са непълни или не отговарят на изискванията на наредбата, в 14-дневен срок от постъпване на искането писмено да уведоми лицето, подало искането. Неизпълнението на това задължение осъществява състав на административно нарушение към момента на извършването му. Деянието е обявено за наказуемо с нормата на чл. 206, ал.1 от Закона за енергетиката. Предвиденото наказание е определено в диапазона 20 000лв. – 1 000 000лв.

След отмяната на обсъжданата Наредба наказуемостта на деянието не е отпаднала. Новата Наредба № 6, също издадена на основание чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката, предвижда същото задължение за субекта на нарушението – в чл. 51, ал. 5, при това в по-кратък срок – в седмодневен срок от подаване на искането. Затова няма основание да се приеме, че към момента на издаване на наказателното постановление е отпаднала наказуемостта на деянието. В същото време, нормата на чл. 60а, ал.1 от ЗЕВИ в редакцията, действаща към момента на издаване на наказателното постановление, предвижда за такова нарушение по-нисък начален праг на наказанието спрямо нормата на чл. 206, ал.1 от Закона за енергетиката и затова правилно е приложена от административно-наказващия орган като по-благоприятен закон. Разпоредбата на чл. 60а, ал.1 е следната: „На оператор на електропреносна или

електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, който наруши разпоредба на чл. 26 и/или срок по процедура за присъединяване на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници, предвиден в този закон или в Наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката – такава е Наредба № 6, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 1 000 000 лв.

По изложените съображения съдът приема, че решението на районния съд е неправилно и следва да бъде отменено, на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН. При осъществяване на правомощията си по чл. 222, ал.1 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, настоящият съдебен състав съобрази следното: От формална страна наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в изпълнение на функциите му и в него се съдържат всички изискуеми от закона реквизити. В хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Мотивите на СРС в тази връзка са изключително подробни и не следва да се преповтарят. Наказателното постановление съответства на материалния закон, по изложените по-горе съображения. Наложено наказание е в законоустановения минимален размер. Правилна е преценката на СРС, че липсват обстоятелства, въз основа на които да се направи извод, че процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието от типичните нарушения за случая.

Оглед изхода на делото следва да се постави на разглеждане претенцията за присъждане на разноски от страна на касационния жалбоподател. Разноски са претендирани и пред СРС. Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. На основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Като съобрази, че в случая производството по делото и на двете инстанции се е развило в едно съдебно заседание, съдът счете, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в към минималния предвиден в наредбата размер от 80лв. за една инстанция. По тези съображения дружеството „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД следва да бъде осъдено да плати на КЕВР разноски по делото в размер на 160лв. за двете инстанции.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, XXIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4718/29.10.2024 г., постановено по НАХД № 4901/2024 г. от Софийски районен съд, 134-и състав, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № НП-1 от 14.02.2024 г. на председателя на КЕВР, с което на „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД на основание чл. 60а, ал. 1 от ЗЕВИ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 52, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване

на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД да плати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от общо 160 лева за юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ